

FRANSIZ TÂBİİYET KANUNUNA DAİR 45 - 2441 SAYILI
NİZAMNAME (*)

Çeviren : Doçent Dr. Hicri FİŞEK

Fransa Cumhuriyeti Muvakkat Hükûmeti,

Adliye Vekilinin raporu üzerine,

Fransız Milli Kurtuluş Komitesi'nin kurulmasına müteallik 3. Haziran 1943 ve aynı zamanda, 3. Haziran ve 4. Eylül. 1944 tarihli nizamnameler muvacehesinde;

Hükûmet Başkanının müşahede ettiği müstaceliyete binaen;

Devlet Şûrası, (Daimi Komisyon) 'nın mütalâası üzerine, aşağıdaki hususları emreder:

Birinci Madde: — Aşağıdaki hükümler, Fransız Tâbiyet Kanunu namı altında, tatbik olunacaktır:

BAŞLANGIÇ

UMUMİ HÜKÜMLER

Madde 1. — Kanun, hangi şahısların doğumları ânında asli tâbiyet olarak, Fransız tâbiyetini haiz olduklarını tayin eder.

Fransız tâbiyeti, doğumdan sonra, kanunun hükmü ile veya bir âemme makamının, kanunca tesbit edilmiş şartlar dahilinde, ittihaz ettiği bir kararla kazanılır veya kaybedilir.

Madde 2. — Usulüne göre tasdik ve neşredilmiş, muahede veya milletlerarası anlaşmalarda bulunan ve tâbiyete taallük eden hükümler, Fransız dahili hukukunun ahkâmına mugayir olsalar bile, tatbik olunurlar.

(*) P. AYMOND : *La Nationalité Française*, Paris 1947, sf. 160 ve s.

Madde 3. — Fransız tâbiyetinin, asli tâbiyet olarak izafesi hakkındaki yeni kanunlar, bunların yürürlüğe girmesi tarihinden evvel doğmuş, fakat o tarihte reşid olmamış şahıslara da tatbik olunurlar. Ancak bu tatbik keyfiyeti alâkalının evvelce yaptığı muamelelerin muteberliğini ve eski kanunlar gereğince üçüncü şahıslar tarafından iktisap edilmiş hakları ihlâl etmez.

Evvelki fıkra hükümleri, Medenî Kanunun birinci bab'ının neşrinden sonra yürürlüğe girmiş olan asli tâbiyet hakkındaki kanunlara da, tefsiri mahiyette olmak üzere, tatbik edilir.

Madde 4. — Doğumdan sonra fransız tâbiyetinin kazanılma veya kaybedilmesi şartları, bu kazanma veya kaybı intaç eden vakia veya muamelelerin tahakkuku ânında yürürlükte bulunan kanuna tâbidir.

Evvelki fıkra hükümleri, bu kanunun yürürlüğe konmasından önce meydana gelmiş olan tâbiyet değişikliklerine de, tefsiri mahiyette olmak üzere, tatbik olunur.

Madde 5. — Bu kanuna göre rüşt tarihi, Fransız Medenî Kanununca tesbit edilmiş olan rüşt tarihidir.

Madde 6. — Bu kanuna göre “Fransa’da,, tâbirinden anavatan, Cezayir, Martinique, Guadeloupe ve Réunion arazisi anlaşılır.

Madde 7. — Evvelki maddede işaret edilen müstemlekeler hariç olmak üzere, bu kanuna göre “müstemlekelerde” tâbirinden, Müstemlekeler Vekâletine bağlı arazi anlaşılır.

Madde 8. — Her hangi bir devirdeki Fransız veya müstemleke arazisinin tayini için, o andan önce Fransız âmme makamlarının muameleleri ve milletlerarası muahedeler neticesinde, önceden meydana gelen değişiklikler nazarı itibare alınır.

Madde 9. — Evvelki maddede derpiş edilen âmme makamları muameleleri, tâbiyet bakımından, 12 nci ve 13 üncü maddelerde tesbit edilmiş şartlar dahilinde, ilhak muahedelerinin doğuracağı neticeleri meydana getirir.

Madde 10. — Müstemlekelerde ve Fransız himaye veya mandası altına konulmuş memleketlerde Fransız tâbiyetinin izafesi, iktisabı veya kaybı, hususî hükümlerle idare olunur.

BİRİNCİ BAB

MUAHEDELER VE MİLLETLERARASI ANLAŞMALAR

Fasıl I

ARAZİ TERK VE İLHAKI MUAHEDELERİ

Madde 11. — Usulüne göre tasdik edilmiş olup arazi terk ve ilhakına müteallik bulunan milletlerarası bir muahede ile Fransa'dan ayrılan veya Fransa'ya katılan arazi üzerinde doğmuş ve orada ikamet eden şahıslar, bu muahede ahkâmına göre Fransız tâbiyetini iktisap veya kaybederler.

Madde 12. — Muahedenin bu yolda hüküm ihtiva etmemesi halinde, Fransa'ya bağlanan arazi üzerinde ikamet etmekte devam eyleyen şahıslar Fransız tâbiyetini iktisap ederler.

Madde 13. — Muahedenin aynı sükûtu muhafazası halinde, terk edilmiş arazide ikamet eden şahıslar, ikametgâhlarını fiilen bu arazi hariçinde tesis etmemişlerse, Fransız tâbiyetini kaybederler.

Madde 14. — 12 nci ve 13 üncü maddelerin hükümleri, bu kanundan önce neşredilmiş olan arazi terk veya ilhakına mütedair milletlerarası muahedelere de, tefsiri olmak üzere, tatbik edilirler.

Bununla beraber, Fransa tarafından 30.Mayıs.1814 tarihli Paris muahedesini ile terkedilmiş arazide ikamet eden ve ikametgâhlarını bu muahede gereğince Fransa'ya nakletmiş olan yabancı şahıslar, ancak 14.Ekim1814 tarihli kanunun hükümlerine tevfik hareket ettikleri takdirde Fransız tâbiyetini iktisap edebilmişlerdir. Terk edilmiş arazi hariçinde doğmuş olan, lâkin o arazi üzerinde ikametgâhlarını muhafaza eden Fransızlar, mevzuubahis muahedenin tatbiki neticesinde, Fransız tâbiyetini kaybetmemişlerdir.

Fasıl II

MİLLETLERARASI ANLAŞMALAR

Madde 15. — Eski anlaşmaların, yapılmış tefsirlerine hâlel gelmemek şartı ile, milletlerarası bir anlaşma neticesinde tâbiyet değişikliği, ancak bu anlaşma tâbiyet değişikliğini sarih olarak derpiş etmişse mümkün olur.

Madde 16. — Anlaşma ahkâmına göre tâbiyet değişikliği, hıyar hakkının kullanılmasına bağlı kılındığı hallerde, bu hakkın istimali âkit memleketlerden hangisinde tahakkuk etmiş ise, şekil bakımından, o devletin kanununa tâbi olacaktır.

BAB II

FRANSIZ TÂBİİYETİNİN ASLÎ TÂBİİYET OLARAK İZAFESİ

Fasıl I

NESEP DOLAYISI İLE FRANSIZ TÂBİİYETİNİN İZAFESİ

Madde 17. — 1° Fransız babadan olan sahih nesepli çocuk;

2° İlk olarak nisbet edildiği ana veya babası Fransız olan tabii çocuk;

Fransızdır.

Madde 18. — 1° Tâbiyetsiz veya tâbiyeti meçhul baba ve Fransız anadan doğmuş sahih nesepli çocuk;

2° İkinci olarak nisbet edildiği ana veya babası Fransız olan tabii çocuk, ebeveyninden diğeri tâbiyetsiz veya tâbiyeti meçhul ise,

Fransızdır.

Madde 19. — 1° Fransız ana ile yabancı tâbiyette babadan doğan sahih nesepli çocuk;

2° İkinci olarak nisbet edildiği ana veya babası Fransız olan tabii çocuğun ebeveyninden diğeri yabancı tâbiyette ise, bu tabii çocuk;

Fransızdır. Ancak böylelikle Fransız olan çocuk Fransa'da doğmamış ise, rüşdüne takaddüm eden altı ay içinde Fransız tâbiyetini red salâhiyetini haizdir.

Madde 20. — Anasına olan nisbeti dolayısı ile Fransız tâbiyetinde bulunup da, ana, babasının birbirleri ile evlenmeleri neticesinde nesebi tashih edilen tabii çocuk; Fransa'da doğmamışsa ve babası yabancı tâbiyette ise, Fransız tâbiyetini red salâhiyetini kazanır.

Fasıl II

FRANSA'DA DOĞUM DOLAYISI İLE
FRANSIZ TABİİYETİNİN İZAFESİ

Madde 21. — Fransa'da, meçhul ana babadan doğan çocuk Fransızdır.

Maamafih küçüklüğü esnasında, bir yabancıya olan nisbeti tahakkuk eder ve bu yabancıнын milli kanununa göre, onun tâbiyetini haiz olursa, hiç bir zaman Fransız olmamış itibar edilir.

Madde 22. — Fransa'da bulunmuş küçük çocuk, aksi sabit olana kadar, Fransa'da doğmuş addolunur.

Madde 23. — 1° Fransa'da doğmuş bir babadan Fransa'da doğan sahîh nesepli çocuk;

2° İlk nisbet edildiği ana veya babası Fransa'da doğmuş olup, kendisi de Fransa'da doğmuş olan tabii çocuk Fransızdır.

Madde 24. — Rüşdüne takaddüm eden altı ay içinde Fransız tâbiyetini red salâhiyetini haiz olmak şartı ile,

1° Fransa'da doğmuş bir anadan Fransa'da doğan sahîh nesepli çocuk;

2° İkinci olarak nisbet edildiği ana veya babası Fransa'da doğmuş olup, kendisi de Fransa'da doğmuş olan tabii çocuk;
Fransızdır.

Madde 25. — 23 üncü ve 24 üncü maddeler, müstemlekelerde doğmuş ana veya babadan Fransa'da doğan çocuğa da kabili tatbiktir.

Fasıl III

MÜŞTEREK HÜKÜMLER

Madde 26. — Bu babın hükümleri mucibince Fransız olan çocuk, Fransız tâbiyetinin izafesi için kanun tarafından tesbit edilmiş şartların mevcudiyeti doğumdan sonra tahakkuk etmiş olsa bile, doğumu ânından itibaren Fransız addolunur.

Bununla beraber Fransız tâbiyetinin doğum ânından itibaren izafesi, ne alâkalının evvelce yaptığı muamelelerin muteberliğine ve ne de üçüncü şahısların, çocuğun zahiren sahip olduğu tâbiyete istinaden ihraz ettikleri müktesep haklara halel getirmez.

Madde 27. — Nesebin Fransız tâbiyetinin izafesinde tesir icra edebilmesi için, Fransız Medenî Kanununda tesbit edilmiş şartlara uygun olarak tahakkuku icap eder.

Madde 28. — Tabii çocuğun nesebi ana ve baba için aynı muamele veya aynı hüküm neticesinde tahakkuk etmişse, ilk olarak baba bakımından tahakkuk etmiş addolunur.

Madde 29. — Tabii çocuğun nesebi, küçüklüğü esnasında tahakkuk etmişse, tâbiyet üzerinde tesir icra eder.

Madde 30. — Bu babın derpiş ettiği hallerde Fransız tâbiyetini red salâhiyetini haiz olan küçük (sagir), 101 inci madde hükümlerine uygun yazılı bir beyanla, bu salâhiyetini hiç bir müsaadeye ihtiyaç olmaksızın kullanabilir.

18 yaşını doldurmuş ise, aynı şartlar dahilinde bu salâhiyetten vazgeçebilir. 18 yaşından küçük ise, 53 üncü ve 54 üncü maddelerde tesbit edilen şartlar dahilinde, müsaade istihsaline veya temsil edilmeğe mecburdur.

Madde 31. — Hiç kimse, nesep dolayısı ile yabancı bir memleketin tâbiyetini haiz olduğunu ve gerekli hallerde, milletlerarası anlaşmalar hükümleri mahfuz kalmak şartı ile, tâbiyetini haiz olduğu memleketin kendisine tahmil ettiği askerî mükellefiyetleri yerine getirmiş olduğunu isbat etmezse, evvelki madde hükümlerine istinaden Fransız tâbiyetini red edemez.

Madde 32. — Aşağıda yazılı şahıslar, bu bab hükümleri ile, kendilerine tanınmış olan Fransız tâbiyetini red salâhiyetini kaybederler:

1° Hayatta kalan ana veya babası Fransız tâbiyetini iktisap etmiş ve kendisi red salâhiyetini henüz kullanmamış olan sahih nesepli küçük Fransız çocuk. Maamafih bu kanunun 85 inci maddesinde derpiş edilen hallerde vaziyet farklıdır.

2° Hayatta kalan veya çocuğun nesep dolayısı ile tâbiyetine bağlı bulunduğu ana veya babası Fransız tâbiyetini iktisap etmiş ve kendisi henüz red salâhiyetini kullanmamış olan tabii nesepli küçük Fransız ço-

cuk. Maamafih bu kanunun 85. inci maddesinde derpiş edilen hallerde vaziyet farklıdır.

3° Anasının bir Fransızla evlenmesi neticesinde nesebi tashih olunan ve red salâhiyetini henüz kullanmamış olan tabii nesepli küçük Fransız çocuk.

4° Medeni Kanunun 368 inci maddesinde derpiş edilen evlât edinme yolu ile nesebin tashihi şeklinde, bir Fransız erkek tarafından evlât edinilen küçük Fransız.

5° Fransız tâbiyetini red hakkındaki salâhiyetinden vaz geçtiğini tahriren beyan eden veya onun adına böyle bir beyanda bulunulan küçük Fransız.

6° Orduya katılan veya asker alma muamelelerine yabancılığını ileri sürerek itirazda bulunmayan küçük Fransız.

Madde 33. — 23 üncü, 24 üncü ve 25 inci maddelerde derpiş edilen hükümler, diplomatik memurların veya meslekten olan yabancı konsolosların Fransa'da doğan çocuklarına tatbik olunamaz.

Maamafih bu çocuklar aşağıdaki 52 nci maddenin hükümlerine tevfikan, iradî olarak Fransız tâbiyetini iktisap salâhiyetini haizdir.

BAB III

FRANSIZ TÂBİİYETİNİN İKTİSABI

Fasıl I

FRANSIZ TÂBİİYETİNİN İKTİSAP ŞEKİLLERİ

Kısım 1 : Nesep dolayısı ile Fransız tâbiyetinin iktisabı:

Madde 34. — Küçüklüğü esnasında nesebi tashih edilen çocuk, babası Fransız ise, Fransız tâbiyetini iktisap eder.

Madde 35. — Medeni Kanunun 368 inci maddesi gereğince evlât edinme yolu ile nesebi tashih edilen çocuk, kendisini evlât edinen erkek Fransız ise, Fransız tâbiyetini iktisap eder.

Madde 36. — 55 inci ve 64 üncü maddelerde derpiş edilen hükümler mahfuz kalmak şartı ile, Fransız tâbiyetinde olan bir şahıs tara-

ından evlât edinilen çocuk, evlât edinme dolayısı ile Fransız tâbiyetini iktisap etmez.

Kısım 2: Fransız tâbiyetinin evlenme dolayısı ile iktisabı:

Madde 37. — 38 inci, 39 uncu, 40 ncı ve 41 inci maddelerin hükümleri mahfuz kalmak şartı ile, bir Fransızla evlenen yabancı kadın, evlenme akdinin icrası ânında Fransız tâbiyetini iktisap eder.

Madde 38. — Kadının milli kanunu kendi tâbiyetini muhafazaya müsaade ediyorsa, kadın evlenme akdinin icrasından önce Fransız tâbiyetini istemediğini beyan salâhiyetine sahiptir.

Kadın küçük olsa bile, bu salâhiyetini hiç bir müsaadeye ihtiyaç kalmaksızın kullanabilir.

Madde 39. — Evlenme akdinin icrasını takip eden altı ay zarfında, hükûmet, Fransız tâbiyetinin iktisabına bir kararname ile muhalefet edebilir.

Hükûmetin muhalefeti halinde, alâkalı hiç bir zaman Fransız tâbiyetini iktisap etmemiş addolunur.

Bununla beraber, muhalefet kararnamesinden evvel yapılmış muamelelerin muteberliği Fransız tâbiyetinin kadın tarafından iktisabına tâbi kılınmış ise, bu muamelelerin muteberliğine kadının Fransız tâbiyetini iktisap edememiş olması dolayısı ile itiraz edilemez.

Madde 40. — Hakkında, verilmesindeki usule uygun olarak ve sarahten geri alınmamış bir tard veya mecburî ikamet karanı (*) bulunan yabancı kadın 37 nci maddenin hükümlerinden istifade edemez.

Madde 41. — Evlenmesi dolayısı ile Fransız tâbiyetini iktisap eden kadın, seçmen kütüklerine kaydın veya seçim neticesinde kazanılacak vazife veya mümessilliklerin icrası, Fransız tâbiyetine muallâk bulunduğu hallerde, 39 uncu madde ile tesbit edilmiş olan altı aylık müddet zarfında, ne seçmen olabilir ve ne de seçilebilir.

(*) Fransız yabancılar hukukuna göre, hakkında tart kararı verilmiş olan bir yabancı, Fransız topraklarını terketmesi imkânsız ise, bu şahıs salâhiyetli makam tarafından muayyen bir yerde oturmağa mecbur edilir. Bu takdirde yabancı tesbit edilecek belli fasılalarla, mahallî polis veya jandarma teşkilâtına isbatı vücut etmeğe mecburdur. (2 Mayıs 1938 tarihli kararname, md. 11). (*Çevirenin notu*).

Madde 42. — Bir Fransız mahkemesinin verdiği kararla, kadının Fransızla evlenmesinin bâtil olduğuna hükmedilmiş veya aynı mealde bir hüküm Fransa'da tenfiz kabiliyetini kazanmış ise, evlenme hüsnüniyetle akdedilmiş olsa dahi, kadın Fransız tâbiyetini iktisap etmez.

Bununla beraber, evlenmenin butlanını tesbit eden mahkeme kararından önce yapılmış olan muamelelerin muteberliği, kadının Fransız tâbiyetini iktisabına muallâk kılınmış ise, bu muteberliğe, kadının Fransız tâbiyetini iktisap edememiş olması dolayısı ile itiraz edilemez.

Madde 43. — Evlenme, hüsnüniyetle akdedilmiş olsa bile, evvelki maddenin tesbit ettiği şartlar dahilinde bâtil addedildiği zaman, bu evlilikten doğan çocuklar, tâbiyetleri hususunda, ana ve babaları ile aralarındaki nesep rabıtası aynı muamele veya aynı hüküm ile tahakkuk eden tabii çocukların vaziyetine sahip olurlar.

Kısım 3: Fransa'da doğum ve oturma dolayısı ile Fransız tâbiyetinin iktisabı:

Madde 44. — Yabancı ana babadan Fransa'da doğmuş olan her şahıs, reşid olduğunda Fransa'da oturuyorsa ve 16 yaşından itibaren Fransa'da, müstemlekelerde veya Fransız himayesi veya mandası altında olan memleketlerde mütad olarak oturmuş ise, reşid olması ile Fransız tâbiyetini iktisap eder.

Madde 45. — Rüşdüne takaddüm eden altı ay içinde küçük, 101 inci ve müteakip maddelerde tesbit edilen şartlar dahilinde, Fransız tâbiyetini istemediğini beyan salâhiyetine sahiptir; ve bu salâhiyeti, hiç bir müsaadeye ihtiyaç kalmaksızın kullanılır.

Madde 46. — Aynı müddet zarfında hükümet, ya lâyük olmamak veya temessül noksanı veyahut, teşekkül ve çalışması bir kararname ile tesbit edilecek olan tıbbî bir komisyonunun mütalâası üzerine, vahim zihni veya fizik kabiliyetsizlik dolayısı ile, Fransız tâbiyetinin iktisabına bir kararname ile muhalefet edebilir.

Madde 47. — Fransız tâbiyetini iktisap için 44 üncü maddedeki şeraiti haiz yabancı, bu tâbiyeti ancak 31 inci maddenin hükümlerine tevfikân reddedebilir.

Bu şahıs, Fransız ordusuna gönüllü olarak girer veya asker alma muamelelerine yabancılığını ileri sürerek itirazda bulunmazsa Fransız tâbiyetini red salâhiyetini kaybeder:

Madde 48. — Fransa'da yabancı ana, babadan doğmuş çocuk; Tunus veya Fas'da Fransız ordusuna gönüllü olarak girmiş ve bu anda o

memleketlerden birinde oturuyor ve 16 yaşından itibaren Fransa'da, müstemlekelerde veya Fransız himaye veya mandası altındaki memleketlerde mütâd olarak oturmuş ise, hükûmetin 46 ncı maddede derpiş edilen muhalefeti mahfuz kalmak şartı ile, reşit olduğunda Fransız tâbiyetini iktisap eder.

Madde 49. — Fransa'da yabancı ana, babadan doğmuş olan ve Tunus veya Fas'da Fransız ordusu için yapılan asker alma muamelelerine yabancılığını ileri sürmeden iştirâk eden çocuk, Askerlik muayene hey'eti huzuruna çıktığı vakit bu memleketlerden birinde oturuyor ve 16 yaşından itibaren Fransa'da, müstemlekelerde veya Fransız himaye veya mandası altında bulunan memleketlerden birinde mütad olarak oturmuş ise, hükûmetin 46 ncı maddede derpiş edilen muhalefeti mahfuz kalmak şartı ile, Fransız tâbiyetini iktisap eder.

Bu ve bundan evvelki madde hükümleri, Tunus Beyinin ve Fas Sultanının tebaasına tatbik olunmaz.

Madde 50. — Hakkında, verilmesindeki usule uygun olarak ve sarahaten geri alınmamış, bir tart veya mecburî ikamet kararı mevcut olan kimse, bu kısımdaki hükümlerden istifade edemez.

Madde 51. — Bu kısımdaki hükümler diplomatik memurların veya meslekten olan yabancı konsolosların Fransa'da doğan çocuklarına tatbik olunmaz. Bununla beraber bu çocuklar, aşağıdaki 52 nci madde hükümlerine tevfikân, iradî olarak Fransız tâbiyetini iktisap salâhiyetine mâliktir.

Kısım: 4 Tâbiyet beyanı yolu ile Fransız tâbiyetinin iktisabı:

Madde 52. — Yabancı ana babadan Fransa'da doğmuş olan küçük, bu kanunun 101 inci ve müteakip maddelerinde derpiş edilen şartlar dahilinde, tâbiyet beyanı yolu ile, Fransız tâbiyetini talep edebilir. Ancak bu beyanı ânında Fransa'da oturması ve hiç olmazsa beş sene-denberi Fransa'da, müstemlekelerde veya Fransız himaye veya mandası altındaki memleketlerde mütad olarak oturmuş bulunması şarttır.

Madde 53. — 18 yaşındaki küçük, hiç bir müsaadeye ihtiyaç olmaksızın, Fransız tâbiyetini talep edebilir.

Yaşı 16 ile 18 arasında olan küçük, ana babasından velâyet hakkını haiz olanı, yoksa aile meclisinin usulüne uygun mütalâası üzerine vâsisi tarafından müsaade verilmek şartı ile Fransız tâbiyetini talep edebilir.

Aynlık veya boşanma halinde müsaade, çocuğun muhafazası kendisine tevdi edilmiş olan ana veya baba tarafından verilecektir. Çocuğun muhafazası üçüncü bir şahsa tevdi edilmiş ise, müsaade, küçüğün oturduğu mahallin Hukuk mahkemesinin müzakere salonunda toplanarak vereceği muvafık mütalâa üzerine, bu şahıs tarafından bahşedilecektir.

Madde 54. — Çocuk onaltı yaşından küçük ise, evvelki maddenin 2 nci ve 3 üncü fıkralarında zikredilen şahıs, kanuni mümessil olarak ve çocuk namına Fransız tâbiyetini talep ettiğini beyan edebilir. Maamafih, kanunî mümessil yabancı ise, kendisinin hiç olmazsa beş senedenberi Fransa'da, müstemlekelerde veya Fransız himaye veya mandası altındaki memleketlerde mütad olarak oturması, bu talebi yapabilmesi için şarttır.

Madde 55. — Fransız tâbiyetinde olan bir şahıs tarafından evlât edinilen çocuk, reşit olana kadar, 101 inci ve müteakip maddelerdeki şartlar dahilinde, Fransız tâbiyetini talep ettiğini beyan edebilir. Ancak, bu beyanı yaptığı zaman, Fransa'da oturmakta bulunması şarttır.

Hiç olmazsa beş seneden beri Çocuklara Yardım Servisi tarafından muhafaza edilen veya Fransa'da bulunmuş olup da orada, Fransız tâbiyetinde olan bir şahıs veya en aşağı beş seneden beri Fransa'da mütad olarak oturan bir yabancı tarafından, terbiye edilen çocuk hakkında da aynı hüküm tatbik olunur.

Küçük, icap ettiği takdirde, 53 üncü ve 54 üncü maddelerde derpiş edilen şartlar dahilinde temsil edilir veya kendisine müsaade verilir.

Madde 56. — 57 nci ve 105 inci maddelerdeki hükümler mahfuz kalmak şartı ile, alâkalı şahıs beyanın yapıldığı tarihte Fransız tâbiyetini iktisap eder.

Madde 57. — Beyanın tescil tarihinden veya 105 inci maddede derpiş edilen halde, beyanın muteberliğini tesbit eden mahkeme hükmünün verildiği tarihten itibaren altı ay zarfında, hükümet, ya lâynk olmak, veya temessül noksanı veya, 46 ncı maddede derpiş edilen tıbbî komisyonunun mütalâası üzerine, vahim zihni veya fizik kabiliyetsizlik dolayısı ile, Fransız tâbiyetinin iktisabına bir kararname ile muhalefet edebilir.

Aynı tedbir, 54 üncü maddede zikredilmiş olan kanunî mümessili hakkında, verildiği usule uygun olarak sarahaten geri alınmamış, bir tart

veya mecburî ikamet kararı bulunan 16 yaşından küçük çocuk hakkında da ittihaz olunabilir.

Madde 58. — Hakkında, verilmesindeki usule uygun olarak sarahaten geri alınmamış, bir tart veya mecburî ikamet kararı bulunan şahıs, bu kısımdaki hükümlerden istifade edemez.

Kısım 5: Amme makamının kararı ile Fransız tâbiyetinin iktisabı:

Madde 59. — Amme makamının kararı ile Fransız tâbiyetinin iktisabı, yabancının talebi üzerine bahşedilen bir telsik veya tekrar tâbiyete alınma ile mümkün olur.

§ 1. — *Telsik*

Madde 60. — Telsik yolu ile Fransız tâbiyeti, tahkikattan sonra isdar edilecek bir kararname ile bahşedilir.

Madde 61. — Telsik kararnamesinin imzası ânında Fransa'da oturmayan hiç kimse, telsik edilemez.

Madde 62. — 63 üncü ve 64 üncü maddelerde derpiş edilen istisnalar mahfuz kalmak şartı ile, telsik, ancak talebin yapılmasına takaddüm eden beş sene içerisinde mütad olarak Fransa'da oturduğunu isbat eden yabancıya bahşedilebilir.

Madde 63. — 62 nci maddede derpiş edilen staj müddeti aşağıdaki şahıslar için iki senedir:

1° Fransa'da doğmuş veya bir Fransız kadınla evli yabancı.

2° Bir Fransız üniversitesi, fakültesi veya yüksek tahsil müessesesi tarafından verilmiş olan bir yüksek tahsil devlet diplomasına sahip olan şahıs;

3° Fransa'ya, mümtaz san'at, fen veya edebiyat istidatları, faydalı keşif veya sanayiî sokulması, Fransa'da sinai müesseseler veya zirai işletmeler kurulması gibi yollarla, mühim hizmetler ifa eden şahıs.

Madde 64. — Aşağıdaki şahıslar; staj şartına tâbi olmaksızın telsik edilebilirler:

1° Yabancı ana babadan doğmuş sahih nesepli çocuk, anası babasının sağlığında Fransız tâbiyetini iktisap ettiği takdirde;

2° Yabancı ana babadan doğmuş küçük tabii çocuk, ikinci olarak nisbet edildiği ana veya babası diğer eşin sağlığında Fransız tâbiyetini iktisap ettiği takdirde;

3° Fransız tâbiyetini iktisap eden bir yabancının küçük çocuğu, telsikin kollektif hükümlerinden, 85 inci maddeye uygun olarak istifade yolu ile Fransız tâbiyetini kazanamamış ise;

4° Fransız tâbiyetini iktisap eden yabancının karısı ve reşit çocuğu;

5° Ana babasından birisi, iskattan gayri bir şekilde ve kendi iradesi haricinde Fransız tâbiyetini kaybetmiş olan çocuk;

6° Fransız tâbiyetinde bir şahıs tarafından evlât edinilen yabancı;

7° Sahih nesepli üç küçük çocuk babası yabancı;

8° Harp zamanında Fransız veya müttefik ordularına gönüllü olarak girip veya Fransız ordusu birliklerinden birinde hizmet görüp, yürürlükte olan nizamnamelere uygun olarak kendisine muharip vasfı tanınmış olan yabancı;

9° Fransa'ya fevkalâde hizmetlerde bulunan veya telsiki Fransa için istisnai bir menfaat arzeden yabancı. Bu takdirde telsik kararnamesi, Devlet Şûrasının muvafık mütalâası ve Adliye Vekilinin gerekçeli raporu üzerine isdar olunabilir.

Madde 65. — Hakkında, bir tart veya mecburî ikamet kararı mevcut olan yabancının telsiki, bu kararın verilmesindeki usule uygun olarak geri alınması ile mümkün olur.

Yukarıda zikredilen idarî tedbir esnasında Fransa'da geçen ovrma, 62 nci ve 63 üncü maddelerde derpiş edilmiş olan staj müddetinin hesabında nazara alınmaz.

Madde 66. — 64 üncü maddenin sağladığı kolaylıklara istinat edebilecek küçükler hariç, hiç kimse on sekiz yaşını doldurmadıkça telsik edilemez.

Madde 67. — On sekiz yaşındaki küçük, hiç bir müsaadeye hacet kalmaksızın, telsik talebinde bulunabilir.

On sekiz yaşından küçük olup da 64 üncü maddenin sağladığı kolaylıklara istinat hakkı olan küçük, telsik talebinde bulunabilmek için,

bu kanunun 53 üncü ve 54 üncü maddelerinde tayin edilen şartlar dahilinde müsaade veya temsil edilmek mecburiyetindedir.

Madde 68. — Hüsni ahlâk sahibi olmayan veya Fransız hukuku tarafından bir cinayet cezası veya cünha hapsi ile müeyyideye bağlanmış olan âdi bir suç dolayısı ile, bir sene hapisten fazla bir müddetle mahkûmiyeti olup da bu mahkûmiyeti memnu hakların iadesi yolu ile silinmemiş olan, yahut 27.Mayıs.1885 tarihli kanunun 4 üncü maddesinin 2 nci paragrafında derpiş edilmiş suçlardan biri dolayısı ile, memnu hakların iadesi yolu ile silinmemiş bir mahkûmiyeti olan hiç bir şahıs telsik edilemez.

Maamafih yabancı memlekette verilmiş mahkûmiyet kararları nazarı itibare alınmayabilirler; bu takdirde telsiki tesbit eden kararname, Devlet Şûrasının muvafık mütalâası ile isdar edilebilir.

Madde 69. — Fransız topluluğu ile kaynaşmasını, bilhassa vaziyetine uygun tatminkâr Fransızca bilgisi ile, isbat edemiyen hiç kimse telsik edilemez.

Madde 70. — 1° Zihni melekâtına sahip olduğu kabul edilmeyen;

2° Bedeni sıhhati bakımından topluluğa ne yük, ne de tehlike teşkil etmiyeceği kabul edilmeyen şahıslar telsik edilemezler.

Maamafih, bu şart 64 üncü maddenin son fıkrasından istifade edilecek olan yabancılar için aranmaz.

Bu madde hükümleri, hastalığa veya sakatlığa, Fransa'ya hizmet veya onun menfaati için maruz kalan yabancı hakkında tatbik edilemez. Bu takdirde telsik, Adliye Vekilinin gerekçeli raporu ve Devlet Şûrasının muvafık mütalâası üzerine bahşedilebilir.

Madde 71. — Telsik talebinde bulunan yabancıнын Fransız topluluğu ile kaynaşmasının veya sıhhi vaziyetinin kontrolünün ne şekilde yapılacağı ayrı bir kararname ile tesbit edilecektir.

§ 2. — *Tekrar tâbiyete alınma*

Madde 72. — Fransız tâbiyetine tekrar alınma, tahkikattan sonra çıkarılacak bir kararname ile mümkün olur.

Madde 73. — Tekrar tâbiyete alınma, her yaşta ve staj şartı aranmaksızın mümkün olur.

Bununla beraber, tekrar tâbiyete alınma ânında Fransa'da oturmayan şahıs; bu muameleden müstefit olamaz.

Madde 74. — Tekrar tâbiyete alınma talebinde bulunan şahıs, evvelce Fransız tâbiyetine sahip olmuş bulunduğunu isbat ile mükelleftir.

Madde 75. — Aşağıdaki şahıslar tekrar tâbiyete alınamazlar:

1° Bu kanunun 98 inci maddesi gereğince tâbiyetten iskat edilen şahıs; İskat, bir mahkûmiyet dolayısı ile vaki olmuş ise, memnu hakların iadesinden sonra tekrar tâbiyete alınma mümkündür.

2° Fransız tâbiyetini reddetmiş olan erkek; meğerki, yaşı icabı, askere almaya müteallik Fransız kanununun, emsallerine tahmil ettiği muvazaflık hizmetini Fransız ordusunda yapmış veya yapabilecek durumda ola.

Madde 76. — Bununla beraber, evvelki maddede zikredilen şahıslar, şu şartlar altında tekrar tâbiyete alınırlar:

1° Harp zamanında Fransız veya müttefik ordularında gönüllü olarak hizmet almışlarsa;

2° Harp zamanında Fransız ordusunda hizmet görmüş ve yürürlükte olan nizamnamelere göre, kendilerine muharip vasfı tanınmış ise;

3° Fransa'ya fevkalâde hizmetlerde bulunmuşlarsa veya tekrar tâbiyete alınmaları Fransa için istisnai bir menfaat arzederse. Bu takdirde tekrar tâbiyete alma, Adliye Vekilinin gerekçeli raporu ve Devlet Şûrasının muvafık mütalâası ile mümkün olur.

Madde 77. — Hakkında, tart veya mecburî ikamet kararı verilmiş olan yabancıların tekrar tâbiyete alınması, ancak bahis mevzuu kararın verilmesindeki usule uygun şekilde geri alınmasından sonra mümkün olabilir.

Kısım 6: Fransız tâbiyetinin bazı iktisap şekillerinde müsterek hükümler:

Madde 78. — Fransız tâbiyetinin iktisabı için Fransa'da oturmamanın meşrut olduğu hallerde, aşağıdaki hususlar Fransa'da oturmak ad-dolunur:

1° Müstemlekelerde veya yabancı memlekette Fransız hükûmeti tarafından verilmiş bir vazifenin ifası veya yabancı memleketlerde Fransız

Büyükelçiliği veya Elçiliğindeki bir vazife veya memuriyetin icrası için, oturmak;

2° Fransa ile gümrük ittiadı olan bir memlekette oturmak;

3° Harp veya sulh zamanında, Fransız ordusunun normal birliklerinden birinde, müstemlekelerde veya yabancı bir memlekette bulunmak;

Madde 79. — Fransız tâbiyetinin iktisabı için Fransa'da oturmak meşrut olduğu takdirde, 12.Kasım.1938 tarihli Kararnamenin 1 inci babında derpiş edilenler müstesna olmak üzere, yabancıların Fransa'da ikametlerine müteallik kanunlar tarafından vaz'edilmiş olan şerait ve mükellefiyetleri yerine getirmemiş olanlar, Fransız tâbiyetini iktisap edemezler.

Fasıl II

FRANSIZ TÂBİİYETİNİN İKTİSABININ NETİCELERİ

Madde 80. — Fransız tâbiyetini iktisap eden şahıs, bu kanunun 81 inci maddesinde ve hususî kanunlarda derpiş edilen ehliyetsizlikler müstesna olmak üzere, tâbiyeti iktisap ettikleri günden itibaren Fransız tebaasına tanınmış bütün haklardan istifade ederler.

Madde 81. — Telsik edilen yabancı, aşağıdaki ehliyetsizliklere maruzdur:

1° Telsik kararnamesinin tarihinden itibaren on senelik bir müddet zarfında, icrası için Fransız tâbiyetinde bulunmanın şart koşulmuş ve intihap neticesinde yapılacak olan hiçbir vazife veya mümessillğe tayin olunamaz;

2° Telsik kararnamesinin tarihinden itibaren beş senelik bir müddet zarfında, seçmen kütüklerine kayıt için Fransız tâbiyetinde bulunmanın zarurî olduğu hallerde, seçmen olamaz;

3° Telsik kararnamesinin tarihinden itibaren beş senelik bir müddet zarfında, ücreti devletçe ödenen bir âmme hizmetine tayin edilemez, baroya kaydolunamaz ve adliyenin idarî memuriyetlerinden birisine tayin edilemez.

Madde 82. — Evvelki maddede derpiş edilen ehliyetsizlikler, aşağıdaki şahıslara tatbik olunmaz:

1° Fransız ordusunda, emsalinin tâbi olduğu mükellefiyetlere te-
kabül eden fiili askerlik hizmetini ifa eden telsik edilmiş şahıs;

2° Fransız ordusunda beş sene müddetle hizmet ifa eden veya
harp zamanında Fransız veya müttefik ordularında gönüllü askerlik
hizmeti ifa eden telsik edilmiş şahıs;

3° Harp zamanında Fransız ordusunda hizmet görüp de, yürürlük-
te olan nizamnamelere tevfikân kendisine muhariplik vasfı tanınmış olan
telsik edilmiş şahıs;

Madde 83. — Fransa'ya fevkalâde hizmetler ifa etmiş olan veya
telsiki Fransa için istisnâî menfaatler arzeden telsik edilmiş şahıs hak-
kında, 81 inci maddede derpiş edilmiş olan ehliyetsizliklerin tamamı veya
bir kısmı, Adliye Vekilinin gerekçeli raporu ve Devlet Şûrasının muvafı-
kı mütalâası üzerine, kararname ile kaldırılabilir.

Madde 84. — 1° Babası veya dul anası Fransız tâbiyetini iktisap
eden sahih nesepli veya nesebi tashih edilmiş olan küçük çocuk;

2° İlk olarak nisbet edildiği ana veya babası, veya hayatta kalan
ana veya babası, Fransız tâbiyetini iktisap eden tabii nesepli küçük çö-
cuk;

Nesep bağı Fransız Medenî Kanununa uygun olarak tahakkuk et-
tiği takdirde, ana babası ile birlikte ve bihakkin Fransız olur.

Madde 85. — Evvelki maddenin hükümleri,

1° Evli küçük çocuğa;

2° Asıl memleketi ordularında hizmet gören veya görmüş olan kü-
çük çocuğa;

Tatbik olunmaz.

Madde 86. — 1° Hakkında, verilmesindeki usule uygun olarak ge-
ri alınmamış bir tart veya mecburî ikamet kararı mevcut olan şahıs;

2° 79 uncu madde hükümleri mucibince Fransız tâbiyetini ikti-
sap edemiyen şahıs;

3° 57 nci madde hükmünün tatbiki neticesinde, Fransız tâbiyetini
iktisabı bir muhalefet kararnamesine mevzu teşkil eden şahıs;

84 üncü madde hükümlerinden istifade edemez.

BAB IV

FRANSIZ TÂBİİYETİNİN KAYBI VE İSKAT

Fasıl I

FRANSIZ TÂBİİYETİNİN KAYBI

Madde 87. — İradi olarak yabancı bir tâbiyet iktisap eden reşit Fransız, Fransız tâbiyetini kaybeder.

Madde 88. — Bununla beraber, faal orduya iltihak veya faal hizmetten muafiyet halinde, asker edilecekler listesine kayıt tarihinden itibaren on beş sene zarfında, Fransız tâbiyetinin kaybı Fransız Hükümetinin müsaadesine bağlıdır.

Bu müsaade kararname ile verilir.

Aşağıdaki şahıslar, Fransız tâbiyetinin kaybı için müsaade talep mecburiyetine tâbi değillerdir:

- 1° Askerlik mükellefiyetinden muaf olanlar;
- 2° Kat'î olarak çürüğe ayrılanlar;
- 3° Asker alma hakkındaki kanunlara göre, askerlik hizmetine taallük eden mükellefiyetlerden, bakaya olsalar bile, dolayısı ile kurtulmuş olanlar.

Madde 89. — Evvelki maddede tesbit edilmiş olan müddet, harp zamanında, kararname ile değiştirilebilir.

Madde 90. — 19 uncu, 24 üncü ve 25 inci maddelerde derpiş edilen hallerde Fransız tâbiyetini red salâhiyetini kullanan Fransız, bu tâbiyeti kaybeder.

Madde 91. — Talebi üzerine Fransız vasfını kaybetmesine, Fransız Hükümetince müsaade edilen, yabancı bir tâbiyeti haiz Fransız, küçük olsa bile, Fransız tâbiyetini kaybeder.

Bu müsaade kararname ile verilir.

Küçük, icabı hale göre, 53 üncü ve 54 üncü maddelerde derpiş edilen şartlar altında, ya müsaade istihsal eder veya temsil olunur.

Madde 92. — Fransız tâbiyetini kaybeden Fransız;

1° 87 nci ve 88 inci maddelerde derpiş edilen hallerde, yabancı tâbiyetin iktisabı tarihinde;

2° Fransız tâbiyetinin reddi halinde, bu yoldaki beyanın tescili tarihinde;

3° 91 inci maddede derpiş edilen halde, Fransız tâbiyetini kayba müsaade veren karamamenin tarihinde;

Fransa'ya karşı olan sadakat mükellefiyetinden kurtulur.

Madde 93. — Anasının Fransız tâbiyetini iktisabı dolayısı ile Fransız olan tabii çocuğun, nesebi küçüklüğü esnasında anasının bir yabancı ile evlenmesi neticesinde, tashih edilirse, çocuk Fransız tâbiyetini kaybeder.

Bu çocuk nesebin tashihi tarihinde, Fransa'ya karşı olan sadakat mükellefiyetinden sıyrılır.

Maamafih bu çocuk, babasının yabancı tâbiyetini iktisap etmiyorsa, veya hakkında 23 üncü veya 25 inci maddelerin hükümleri kabili tatbik ise, Fransız tâbiyetini muhafaza eder.

Madde 94. — Yabancı ile evlenen Fransız kadın, evlenme akdinin icrasından evvel, 101 inci ve müteakip maddelerde derpiş edilen şartlar ve şekiller dahilinde, Fransız tâbiyetini reddettiğini sarih olarak beyan etmezse, Fransız tâbiyetini muhafaza eder.

Kadın küçük dahi olsa, bu beyanı hiç bir müsaadeye muhtaç olmaksızın yapabilir.

Ancak bu beyanın muteberliği, kadının kocasının milli kanunu mucibince, onun tâbiyetini iktisap etmesi veya iktisap edebilmesine vâbes-tedir.

Bu takdirde kadın, evlenme akdinin icrası tarihinde, Fransa'ya karşı olan sadakat mükellefiyetinden sıyrılır.

Madde 95. — Nesep dolayısı ile tâbiyetine sahip olduğu usulünün yarım asırdan fazla bir zamandanberi yerleşmiş olduğu yabancı bir memlekette oturmuş veya oturmakta bulunan bir Fransız, usulü veya kendisi Fransız halini muhafaza etmedikleri takdirde, Fransız tâbiyetini kaybetmiş addolunabilirler.

Fransız tâbiyetinin kaybı, bu kanunun VI ncı bâbında derpiş edilmiş hükümlere uygun olarak verilecek bir hükümle tesbit olunabilir. Hü-

küm, icabı halinde, alâkalının Fransa'ya karşı olan sadakat mükellefiyetinden kurtulduğu tarihi tesbit eder. Kezâ, babası doğumdan evvel Fransız tâbiyetini kaybettiği takdirde, şahsın hiç bir zaman Fransız olmadığına da karar verilebilir.

Madde 96. — Fiilen, yabancı bir memleketin tebaası gibi hareket eden bir Fransız, o memleketin tâbiyetini haiz ise, kararname ile Fransız tâbiyetini kaybetmiş ilân olunabilir.

Bu takdirde, mezkûr kararname tarihinde, Fransa'ya karşı olan sadakat mükellefiyetinden kurtulur.

Bu şahıs hakkında alman tedbir, karısı ve küçük çocukları da yabancı bir tâbiyeti haiz iseler, onlara da teşmil edilebilir. Bununla beraber, kadına teşmil edilmezse, küçük çocuklara da teşmil edilemez.

Madde 97. — Yabancı bir devletin âmme hizmetinde veya yabancı bir orduda hizmet ifa eden ve Fransız Hükûmeti tarafından kendisine, bu vazifenin terki için yapılan ihtarla rağmen, vazifeyi muhafaza eden Fransız, Fransız tâbiyetini kaybeder.

Alâkalı, bu ihtarın tebliğinden altı ay sonra, vazifesini terk etmez veya terketmesinin kat'iyen imkânsız bulunduğu sabit olmazsa, Fransız tâbiyetini kaybettiği kararname ile tesbit edilir. Vazifeyi terketmenin imkânsızlığı halinde, altı aylık müddet, imkânsızlığı doğuran sebebin ortadan kalktığı günden itibaren başlar.

Alâkalı, kararname tarihinde, Fransa'ya karşı olan sadakat mükellefiyetinden kurtulur.

Fasıl II

FRANSIZ TÂBİİYETİNDEN İSKAT

Madde 98. — Fransız tâbiyetini iktisap etmiş olan şahıs;

1° Devletin dahili veya harici emniyetine karşı cinayet veya cünha addedilen bir fiil dolayısı ile mahkûm olmuş ise;

2° Ceza Kanununun 109 - 131 inci maddeleri ile derpiş edilmiş ve müeyyideye bağlanmış olup da cinayet veya cünha olarak tavsif edilmiş bir fiilden dolayı mahkûm olmuş ise,

3° Orduya asker alma hakkındaki kanunun kendisine tahmil ettiği mükellefiyetlerden kaçtığı için mahkûm olmuş ise;

4° Yabancı bir devlet lehine, Fransız vasfı ile kabili telif olmayan ve Fransa'nın menfaatlarını haleldar edecek olan, hareketlerde bulunmuş ise;

5° Fransız, kanunu tarafından cinayet olarak tavsif edilen bir fiil dolayısı ile Fransa'da veya yabancı memlekette asgarî beş sene hapis cezasına mahkûm olmuş ise;

Kararname ile Fransız tâbiyetinden iskat olunabilir.

Madde 99. — 98 inci maddede derpiş edilen ve alâkalıya isnat edilen fiiller, Fransız tâbiyetinin iktisabından itibaren on senelik bir müddet içinde vukua gelmişlerse, iskat mümkün olur.

İskata, mezkûr fiillerin ikandan itibaren on sene zarfında hükümlenabilir.

Madde 100. — İskat, alâkalının karısına ve küçük çocuklarına, bunlar yabancı menşeli iseler ve yabancı tâbiyeti muhafaza etmişlerse, teşmil olunabilir.

Maamafih kadına teşmil edilemeyen iskat, küçük çocuklara da teşmil edilemez.

BAB V

FRANSIZ TABİİYETİNİN İKTİSAP VEYA KAYBINA MÜTEALLİK MUAMELELERİN ŞARTLARI VE ŞEKLİ

Fasıl I

TÂBİİYET BEYANLARI, BUNLARIN TESCİLİ VE FRANSIZ TABİİYETİNİN İKTİSABINA MUHALEFET KARARNAMELERİ

Madde 101. — 1° Fransız tâbiyetinin iktisabına;

2° Fransız tâbiyetinin iktisabını redde;

3° Fransız tâbiyetinin reddine;

4° Kanunun derpiş ettiği hallerde Fransız tâbiyetini reddetmek salâhiyetinden feragata;

Taallük eden bütün beyanlar, beyan sahibinin oturduğu nahiyenin sulh hâkimi huzurunda yapılır.

Madde 102. — Beyan sahibi yabancı memlekette bulunuyorsa, beyan Fransız diplomatik veya konsüler memurlarının huzurunda yapılır.

Madde 103. — Beyan sahibi müstemlekelerde bulunuyorsa, beyan, bölgenin Adli teşkilâtına göre, ya sulh hâkimi veya mahkeme reisi veya bölge idare âmiri tarafından kabul olunur.

Madde 104. — Yukandaki maddelere uygun olarak yapılan bütün tâbiyet beyanları, Adliye Vekâletinde tescil edilirler, aksi halde hükümsüzdürler.

Madde 105. — Alâkalı, kanunun talep ettiği şartları haiz değil ise, Adliye Vekili beyanın tescilini reddetmelidir. Bu red kararı, sebepleri ile birlikte beyan sahibine tebliğ edilmelidir. Beyan sahibi, bu karar aleyhine, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 855 inci ve müteakip maddelerine uygun olarak, hukuk mahkemesine müracaat hakkına sahiptir. Beyanın muteberliği veya butlanı hakkında mahkeme karar verir.

Madde 106. — Hükûmet, 57 nci maddeye uygun olarak Fransız tâbiyetinin iktisabına muhalefet ettiği vakit, bu muhalefeti Devlet Şûrasının muvafık mütalâası üzerine ve kararname şeklinde yapar.

Usulüne uygun olarak vaziyetten haberdar edilecek olan beyan sahibi, vesaik ve lâyiha ibraz salâhiyetini haizdir.

Kararname, en geç, beyanın yapılmasını takip eden altı ay içinde, veya beyanın usulsüzlüğü iddia edilmiş ise, onun muteberliğini kabul eden adli kararın kat'iyet kesbettiği günden itibaren aynı müddet zarfında isdar olunmalıdır.

Madde 107. — Beyanın yapıldığı tarihten itibaren altı aylık müddetin bitiminde ya tescilin reddine taallük eden bir karar veya hükûmetce bir red kararnamesi çıkarılmamış ise, beyan sahibinin müracaatı üzerine, Adliye Vekili yapılan tescili de zikrederek beyanın bir nüshasını vermek mecburiyetindedir.

Madde 108. — 105 inci maddede derpiş edilen ihtimalde, hukuk mahkemesinin kaziyei muhakeme teşkil etmiş bir kararı mevcut olmadığı her halde, müddeiumumî veya alâkalı her şahıs, tescili yapılmış bir beyanın muteberliğine itiraz edebilir. İtiraz alâkalı şahıs tarafından yapıldığında müddeiumumînin de dâvaya daima ithali lâzımdır.

Madde 109. — Hükümet, 39 uncu ve 46 ncı maddelere uygun olarak, Fransız tâbiyetinin iktisabına muhalefet ettiği vakit, bu muhalefeti Devlet Şûrasının muvafık mütalâası üzerine ve kararname şeklinde yapar. Usulüne uygun olarak vaziyetten haberdar edilecek olan, alâkalı, vesaik ve lâyiha ibraz etmek salâhiyetini haizdir.

Kararname, 39 uncu maddede derpiş edilen halde, evlenme akdinin icrasını takip eden altı ay içinde, 46 ncı maddede derpiş edilen halde, alâkalının reşit olmasından evvel çıkarılmalıdır.

Fasıl II

TELSİK VE TEKRAR TÂBİİYETE ALMAĞA MÜTEALLİK KARARLAR

Madde 110. — Telsik ve tekrar tâbiyete almağa müteallik kararname Fransız Cumhuriyet *Resmî Gazetesinde*, neşredilir. Bunlar imzaları tarihinden itibaren hüküm ifade eder. Maamafih. kararnamenin neşrinden evvel, alâkalının yabancılığına dayanılarak, gerek alâkalı tarafından yapılan muamelelerin muteberliği ve gerek üçüncü şahısların müktesep hakları, bundan haleldar olmaz.

Madde 111. — Telsik veya tekrar tâbiyete alma kararnamesinin çıkarılmasından sonra, yabancının telsik veya tekrar tâbiyete alınma için kanun tarafından derpiş edilmiş olan şeraiti haiz olmadığı meydana çıkarsa, neşri tarihinden itibaren bir sene zarfında, bu kararname geri alınabilir.

Madde 112. — Yabancı, bilerek yanlış beyanda bulunmuş, yanlış veya yalan malûmat ihtiva eden bir vesika ibraz etmiş veya telsik veya tekrar tâbiyete alınmayı temin için hileli hareketlerde bulunmuş ise, çıkarılan kararname, Devlet Şûrasının muvafık mütalâası üzerine diğer bir kararname ile geri alınabilir. Vaziyetten usulüne uygun olarak haberdar edilecek olan alâkalı, gerekli vesaik ve lâyiha ibrazına salâhiyetlidir.

Geri alma kararnamesi hilenin ortaya çıkmasından itibaren iki sene zarfında isdar edilmelidir.

Maamafih geri alma kararnamesinden önce yapılan muamelelerin muteberliği, alâkalının Fransız tâbiyetini iktisabına muallâk kılınmış ise, alâkalı bu tâbiyeti iktisap edemediği iddiası ile bu muteberliğe itiraz edilemez.

Madde 113. — Telsik veya tekrar tâbiyete alınma talebinde bulunmuş bir yabancıya, Fransız tâbiyetinin kazanılmasını kolaylaştırmak için âmme makamları veya idareleri nezdinde, evvelden kararlaştırılmamış olsa bile, doğrudan doğruya, veya dolayısı ile, bir ücret, vaid veya her hangi bir menfaat karşılığı olarak tavassutta bulunmağı teklif eden veya kabul eden, veya tavassutta bulunan her şahıs, bu hususta diğer hükümlerle tesbit edilmiş olan daha ağır cezaların tatbikine halel gelmemek şartı ile, altı aydan iki seneye kadar hapis, veya 5.000 franktan 50.000 franga kadar para cezası ile tecziye edilir.

Madde 114. — Evvelki maddenin ifade ettiği şekilde, bir yabancıya telsik veya Fransız tâbiyetine tekrar alınmasını kolaylaştırmak mevzuunda yapılan bütün anlaşmalar ve neticeleri âmme nizamına muğayeret dolayısı ile bâtıldır ve bu anlaşmanın icrası zımında ödenen meblâğlar istirdat edilebilirler.

Bu nevi bir anlaşma neticesinde isdar edilmiş kararnameler, 113 üncü maddeye tevfikân verilmiş mahkûmiyet tarihinden itibaren bir senelik bir müddet içinde geri alınacaktır.

Madde 115. — Adliye Vekili, bir telsik veya tekrar tâbiyete alınma talebini şayanı kabul bulmadığı vakit, kararının gerekçeli olması lâzımdır. Bu red, alâkalıya tebliğ edilir.

Madde 116. — Adliye Vekili bir telsik veya tekrar tâbiyete alınma talebini reddettiği vakit, kararı gerekçe ihtiva etmez. Bu karar alâkalıya tebliğ edilir.

Fasıl III

FRANSIZ TÂBİİYETİNİN KAYBINA MÜTEALLİK KARARLAR

Madde 117. — Fransız tâbiyetinin kaybına müsaadeyi tazammun eden kararnameler, Fransız Cumhuriyeti *Resmî Gazetesinde* neşredilir. Bunlar, imzaları tarihinden itibaren hüküm ifade eder. Maamafih, alâkalı Fransız tâbiyetine dayanılarak, kararnamenin neşrinden evvel, gerek alâkalı tarafından yapılan muamelelerin muteberliği ve gerek üçüncü şahısların müktesep hakları, bundan haleldar olmaz.

Bununla beraber, Fransız tâbiyetinin kaybı, yabancı bir tâbiyetin iktisabına bağlı bırakılmış ise, Fransız tâbiyetinin kaybına müsaadeyi tazammun eden kararname, üçüncü şahıslar bakımından hükümsüzdür.

Madde 118. — Adliye Vekili, Fransız tâbiyetinin kaybına müsaade verilmesini istemek için yapılan talebin reddine karar verirse, kararı gerekçe ihtiva etmez. Bu karar alâkalıya tebliğ olunur.

Madde 119. — Hükümet, bir şahsın 96 ncı ve 97 nci maddeler gereğince, Fransız tâbiyetini kaybettiğini, Devlet Şûrasının muvafık mütalâası üzerine verilecek bir kararname ile beyan eder. Keyfiyetten, usulün uygun olarak haberdar edilecek olan alâkalı, vesaik ve lâyiha ibraz salâhiyetine sahiptir.

96 ncı maddede derpiş edilen şartlar dahilinde, Fransız tâbiyetinin kaybını alâkalının karısına ve küçük çocuklarına da teşmil eden bir kararname, aynı şekilde isdar olunur.

Madde 120. — Evvelki maddede derpiş edilen halde, bir şahsın Fransız tâbiyetini kaybettiğini beyan eden kararname, 117 nci maddede gösterilen şekillerde neşrolunur ve tesirlerini icra eder.

Fasıl IV

İSKAT KARARNAMELERİ

Madde 121. — Adliye Vekili, 98 inci madde hükümleri ile tesbit edilen halde bulunan bir şahıs aleyhine tâbiyetten iskat tedbiri ittihaz kararında olduğu vakit, keyfiyeti alâkalı şahsa veya ikametgâhına tebliğ eder; malûm bir ikametgâhın mevcut olmadığı hallerde keyfiyet, Fransız Cumhuriyeti *Resmî Gazetesinde* neşredilir.

Alâkalı, tebliğ veya *Resmî Gazetede* intişar tarihinden itibaren bir ay zarfında, Adliye Vekiline vesaik ve lâyiha ibraz etmek salâhiyetini haizdir.

Madde 122. — Fransız tâbiyetinden iskata, Adliye Vekilinin raporu ve Devlet Şûrasının muvafık mütalâası üzerine karar verilebilir.

100 üncü maddede derpiş edilen şartlar dahilinde, iskatı iskat edilen şahsın karısına ve küçük çocuklarına teşmil eden kararname de aynı şekilde isdar olunur.

Madde 123. — İskat kararnameleri 117 nci maddede gösterilen şekillerde neşrolunur ve tesirlerini icra eder.

BAB VI

TÂBİİYET İHTİLÂFLARI

Fasıl I

ADLÎ MAHKEMELERİN SALÂHİYETİ

Madde 124. — Hukuk mahkemeleri, ister mücerret olsun, ister idarî bir muamelede salâhiyet tecavüzü dolayısı ile yapılan bir itiraz neticesinde meydana çıksın, tâbiyet ihtilâflarını hâl için yegâne salâhiyetli mercidir.

Madde 125. — Fransız tâbiyeti veya yabancılık def'i âmme intizamındandır; hâkim tarafından re'sen nazara alınrlar.

Bu defiler, hukuk mahkemelerinden gayri kazai bir merci huzurunda, hâkimi, bu kanunun 128 inci ve müteakip maddelerinde tesbit edilen usule göre halledilinceye kadar, dâvayı tâlike mecbur eden birer meseleyi müstehire teşkil ederler.

Madde 126. — Fransız tâbiyeti veya yabancılık def'i cinayet jürisi ihtiva etmeyen bir ceza mahkemesi huzurunda ileri sürülmüş ise, bu mahkeme, defide bulunan tarafın veya alâkalı 149 uncu ve müteakip maddeler hükümlerine tevfikân verilmiş bir tâbiyet ilmühaberine sahip ise, müddeiumumînin, otuz gün zarfında salâhiyetli hukuk mahkemesinde ihtilâfı halle teşebbüs etmesi için dâvayı tâlik eder.

Ceza mahkemesi, tâbiyet ihtilâfı halledilinceye, veya hukuk mahkemesinde dâva ikame edilmemesi halinde, yukarıda zikredilen müddetin hitamına kadar dâvayı tâlik eder.

Madde 127. — Dâva, tâbiyeti mevzuubahis olan şahsın ikametgâhı yoksa, oturduğu mahal mahkemesinde; bu şahsın Fransa'da ikametgâhı veya oturduğu yer mevcut değilse, Seine Mahkemesinde ikame olunur.

Fasıl II

ADLÎ MAHKEMELER HUZURUNDA USUL

Madde 128. — Hukuk mahkemesine, kanunun sarîh olarak istida ile müracaat hakkını bahşettiği haller müstesna, Hukuk Usulü Muhake-

meleri Kanununun 855 inci ve müteakip maddeleri gereğince, hasım göstererek müracaat edilecektir.

Madde 129. — Her şahıs hukuk mahkemesi huzurunda, asıl ve doğrudan doğruya gayesi Fransız tâbiyetine sahip olup olmadığının tesbitine hükmettirmek için bir dâva ikame edebilir. Dâvayı, bu kanundan evvelki muhalif hükümlere rağmen, alâkalı üçüncü şahısların müdahale hakkına hâlel getirmeksizin, yegâne müdafii olmak vasfına sahip bulunan Cumhuriyet Müddeiumumîsi aleyhine açacaktır.

Madde 130. — Asıl ve doğrudan doğruya gayesi, müddeaaaleyhin Fransız tâbiyetine sahip olup olmadığı hususunda hüküm istihsali olan bir dâva ikamesi için yegâne hak sahibi Cumhuriyet Müddeiumumîsidir. Ancak, alâkalı her şahsın dâvaya müdahale etmek, veya 108 inci maddeye uygun olarak, tescili yapılmış bir beyanın muteberliğine itiraz etmek hakkı mahfuzdur.

Madde 131. — Müddeiumumî bir âmme idaresinin veya bir mahkeme huzurunda tâbiyet def'inde bulunup da tâlike sebep olmuş üçüncü bir şahsın talebi üzerine harekete geçmek mecburiyetindedir. İstida sahibi üçüncü şahıs dâvaya sokulmalı, ve adli müzaheretten istifade etmediği takdirde, muhtemelen mahkûm olacağı mahkeme masrafları ve zarar ve ziyarı ödemek üzere teminat göstermelidir.

Madde 132. — Tâbiyet meselesinin bir vakıa olarak bahis mevzu olduğu bir hukuk mahkemesi huzurunda devlet asıl taraf ise, tâbiyete itiraz hususunda ancak Cumhuriyet Müddeiumumîsi tarafından temsil edilebilir.

Madde 133. — Tâbiyet meselesi, hukuk mahkemesi huzurunda ve hususî taraflar arasındaki bir dâvada, bir vakıa olarak zuhur ettiğinde, müddeiumumî daima dâvaya ithal edilmeli ve onun gerekçeli mütalâası dinlenmelidir.

Madde 134. — Hukuk mahkemesi, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 855 inci ve müteakip maddeleri gereğince ve bu kanunun 128 inci maddesinde derpiş edilen halde, bir tâbiyet meselesi hakkında karar verirken, müddeiumumînin gerekçeli mütalâasını dinlemelidir.

Madde 135. — Bu fasıldaki hükümlere uygun bir şekilde, asıl mevzu veya vakıa olarak tâbiyet üzerinde bir itirazı ihtiva eden bütün dâvalarda, dâvetiyenin, veya gerekli hallerde istidanın, bir kopyası Adliye Vekâletine tevdi edilir.

Bu yolda tevdiin yapıldığını müsbit evrakın ilişik bulunmadığı her talep reddolunur.

Mezkûr tevdiin yapılmasından itibaren otuz günlük bir mehil geç-medikça esasa taallûk eden hiç bir karar verilemez. Tâbiyete itiraz, seçime taallûk eden meselelerde karar verecek bir mahkeme huzurunda mes'elei müstehire olarak mevzuubahis olduğu takdirde, bu mehil istisnai olarak on güne indirilir.

Bu madde hükümleri, kanun yollarına müracaat için de tatbik edilir.

Madde 136. — Tâbiyet bahsinde hukuk mahkemeleri tarafından evvelki maddelerde tesbit edilen şartlar dahilinde verilmiş olan kat'î kararlar, Medenî Kanununun 1351 inci maddesine muhalif olarak, herkes hakkında kaziyei muhkeme teşkil eder.

Madde 137. — Tâbiyet meseleleri hakkında ceza mahkemelerinin kararları, hukuk mahkemeleri 126 ncı madde hükümlerine uygun olarak, hüküm vermeğe davet edilmedikçe, kaziyei muhkeme teşkil etmez.

Fasıl III

ADLİ MAHKEMELER HUZURUNDA TÂBİİYETİN DELİLİ

Madde 138. — Tâbiyet meselelerinde isbat külfeti, dâva veya defi yolu ile, Fransız tâbiyetini haiz olduğunu veya olmadığını ileri sürene terettüp eder.

Maamafih, bu külfet, elinde 149 uncu ve müteakip maddelere uygun olarak verilmiş bir Fransız tâbiyet ilmühaberi bulunan şahsın Fransız vafına dâva veya defi yolu ile itirazda bulunan kimseye terettüp eder.

Madde 139. — Tâbiyet iktisap ettirici bir beyanın delili, bu beyanın tescil edilmiş bir nüshasının ibrazıdır.

Kanunlar Bülteni, (*Bulletin des Lois*) nin neşredildiği devirlerde yapılmış bir beyan mevzuubahis ise, beyanın intişar ettiği *Kanunlar Bülteni* sayısının ibrazı ile beyan isbat edilmiş olur.

Bu vesaik ibraz edilmediği takdirde, Adliye Vekili tarafından her talep edene verilecek olan ve beyanın yapıp tescil edildiğini mübeyyin bulunan bir vesikanın ibrazı evvelkilerin yerine geçer.

Madd 140. — Kanunun Fransız tâbiyetini red veya Fransız tâbiyetini istememek için beyanda bulunmak salâhiyetini bahsettiği her vaziyette, böyle bir beyanın yapılmadığı, talepte bulunan her şahsa Adliye Vekili tarafından verilecek olan bir vesika ile isbat edilir.

Fransız tâbiyetini red beyanının 22.Temmuz.1893 tarihli kanunun yürürlüğe konulmasından evvel yapılmasının mümkün olduğu durumlarda, Fransız haline tesahüp, aksi sabit oluncaya kadar, hiç bir red beyanının yapılmadığı karinesine vücut verebilir.

Madde 141. — Telsik veya tekrar tâbiyete alınma kararnamesi, ya bu kararnamenin müsaddak suretinin, veya neşredildiği *Resmî Gazete* nüshasının ibrazı sureti ile isbat edilir.

Bu kararname, *Kanunlar Bülteni*'nin neşredildiği devirlerde çıkmış ise, kararnamenin intişar ettiği *Bülten* nüshasının ibrazı sureti ile, isbat olunur.

Bu vesaik ibraz edilemediği takdirde, Adliye Vekili tarafından, her talep edene verilecek olan ve kararnamenin mevcudiyetini mübeyyin bulunan bir vesikanın ibrazı, evvelkilerinin yerine geçer.

Madd 142. — Fransız tâbiyeti, beyan, telsik, tekrar tâbiyete alınma veya arazi ilhakından gayri bir şekilde izafe olunmuş ve iktisap edilmiş ise, bunun isbatı için kanunun talep ettiği bütün şartların mevcudiyetinin de tebeyyün etmesi lâzımdır.

Madde 143. — Bununla beraber, Fransız tâbiyetinin sadece nesep bağından neş'et edebileceği hallerde, aksi sabit oluncaya kadar, alâkalı ve kendisine tâbiyet nakledebilecek usulü üç batın boyunca Fransız haline sahip olmuşlarsa tâbiyet mevcut addolunur.

Madde 144. — Nesep dolayısı ile kendisine tâbiyet nakleden usulü yarım asırdan beri yabancı memlekette oturan ve kendisi de mütad olarak yabancı memlekette oturan veya oturmuş olan şahıs, kendisi ve üç batın boyunca usulü Fransız haline sahip bulunmamışlarsa, nesep dolayısı ile Fransız tâbiyetine sahip olduğunu isbat edemez.

Bu takdirde mahkeme, 95 inci madde mucibince, Fransız tâbiyetinin kaybedildiğini tesbit edecektir.

Madde 145. — Fransız tâbiyetinin reddi beyanı, ya bu beyanın tescil edilmiş bir sureti, veya icabı halinde neşredildiği *Kanunlar Bülteni*'nin nüshası, bunlar olmadığı takdirde, Adliye Vekilinin, alâkalının talebi üzerine vereceği ve red beyanının yapılp tescil edildiğini mübeyyin bir vesika vasıtası ile isbat edilir.

Madde 146. — Fransız tâbiyetinin kaybı veya iskat, 91 inci, 96 ncı, 97 nci ve 98 inci maddelere uygun bir kararname ile yapılmış ise, bu kararname 141 inci maddede derpiş edilen şartlar dahilinde isbat olunur.

88 inci maddenin tatbiki zımında çıkarılan kararname için de vaziyet aynıdır.

Madde 147. — Fransız tâbiyeti 145 inci ve 146 ncı maddelerde zikredilen şekillerden başka surette kaybedilirse, bunun isbatı Fransız tâbiyetinin kaybını intaç eden vakıa ve muamelelerin tesbiti ile mümkün olur.

Madde 148. — Fransız tâbiyetinin kaybı veya iskat haricinde, yabancılık her nevi vasıta ile isbat olunabilir.

Bununla beraber Fransız haline sahip bir şahsın yabancılığı, alâkalının, Fransız tâbiyetine sahip olmak için kanunun istediği şartlardan hiç birisine sahip olmadığının gösterilmesi ile isbat edilebilir.

Fasıl IV

FRANSIZ TÂBİİYET İLMÜHABERLERİ

Madde 149. — Fransız tâbiyetinde olduğunu isbat eden her şahsa, bir tâbiyet ilmühaberi vermek için yegâne salâhiyetli makam sulh hâkimidir.

Madde 150. — Tâbiyet ilmühaberinde, bu kanunun II ve III üncü bablarına âtıfta bulunularak, alâkalının kanuni hüküm mucibince Fransız tâbiyetine sahip olduğu ve bu hususun tesbitine imkân veren vesikalar zikredilir. Bu ilmühaber aksi sabit oluncaya kadar hükmünü icra eder.

Madde 151. — Sulh hâkimi tâbiyet ilmühaberi vermeği reddettiği vakit, alâkalı Adliye Vekiline müracaat edebilir ve bu vesikanın verilmesinin gerekip gerekmediğine o karar verir.

İkinci Madde. — Bu nizamnameden evvel neşredilmiş olan ve Fransız tâbiyetinin izafe, iktisap veya kaybına taallük eden bütün kanunlar, yürürlükte kalacak olan aşağıdaki hükümler müstesna olmak üzere, mülğadır:

1° Alsace'lı ve Lorrain'lilerin Fransız ordusuna kabullerine dair 5.Ağustos.1914 tarihli kanunun 1 inci ve 2 nci maddeleri.

2° 10.Ağustos.1927 tarihli Tâbiyet Kanununun 14 üncü maddesinin b fıkrası.

3° Tunus Beyliğinde Fransız tâbiyetinin iktisabına dair 20.Aralık-1923 tarihli kanun.

4° Tâbiyet meselelerindeki mehillerin tatili hakkındaki 28.Ekim.1940 tarihli kanun.

5° Bazı yabancı kadınların evlenmelerinden sonra, beyan yolu ile kocalarının Fransız tâbiyetini iktisaplarına müsaade eden 6.Ocak.1945 tarihli nizamname.

Üçüncü Madde. — Fransız aile ve doğumuna taallük eden 29.Temmuz.1939 tarihli Kararnamenin 106 ncı maddesi mülğadır.

Dördüncü Madde. — 1° Fransa'da doğmuş ve Fas'da oturan yabancıların erkek çocuklarının vaziyetine dair 25.Ocak.1934 tarihli Kararname;

2° Fransa'da doğmuş ve Tunus'ta oturan yabancıların erkek çocuklarının vaziyetine dair 17.Haziran.1938 tarihli Kararname lâğvedilmiştir.

Beşinci Madde. — Medeni Kanunun 345 inci maddesi, aşağıdaki şekli almıştır:

“Madde 35. — Bir Fransız, bir yabancıyı evlât edinebilir ve bir yabancı tarafından evlât edinilebilir.”

Altıncı Madde. — Fransız Tâbiyet Kanununun yürürlüğe girmesinden önce, Tâbiyet Kanunu tarafından, Fransız tâbiyetinin reddi veya istenmemesi için tesbit edilmiş olan mehlin nihayete ermesinden sonra, alâkalılar, ahval ve şerait dolayısı ile, kanun tarafından istenilen muameleleri zikredilen mehil içinde yapamıyacak durumda olduklarını isbat ederlerse, Adliye Vekili, bunların iskatlarını ref'edebilir.

Bu hüküm, muhasematın hukukan kesildiği tarihten itibaren altı aylık bir mehlin hitamına kadar tetbik olunur.

Yedinci Madde. — Yabancı memlekette doğmuş olup da kendilerine Fransız Tâbiyet Kanununun 19 uncu maddesi gereğince Fransız tâbiyeti izafe edilmiş olan sahih veya tabii nesepli çocuklar, bu kanu-

nun yürürlüğe girdiği tarihte 18 yaşını bitirmişlerse, muhasematın hukukan kesiliş tarihini takip eden bir senelik mehilin hitamına kadar, Fransız tâbiyetini red salâhiyetini kullanabilirler.

Sekizinci Madde. — Asli tâbiyet olarak Fransız tâbiyetine sahip olup da bunu, kendi tarafından vâki bir irade beyanı olmaksızın, evlenmesi dolayısı ile kocasının yabancı tâbiyetini iktisap ettiği için kaybetmiş olan kadın, muhasematın hukukan kesiliş tarihini takip eden bir senelik mehilin hitamına kadar, Fransız Tâbiyet Kanununun 57 nci, 58 inci ve 79 uncu maddelerinde tesbit edilen şartlar dahilinde ve 101 inci maddesine uygun beyanda bulunmak şartı ile, Fransız tâbiyetini talep edebilir.

Dokuzuncu Madde. — Kararname ile tesbit edilecek olan bir tarihe, en geç muhasematın hukukan kesiliş tarihini takip eden beş senelik bir mehilin hitamına, kadar 50 yaşından genç bir Fransız erkeğin yabancı bir tâbiyet iktisabı üzerine Fransız tâbiyetini kaybı, ancak hükûmetin müsaadesi ile olur.

Onuncu Madde. — Muhasematın hukukan kesiliş tarihini takip eden beş senelik bir mehilin hitamına kadar, Mukavemet Hareketinde faal bir rol oynadığını isbat eden yabancı, Fransız ordusunun bir birliğinde hizmet ederek kendisine yürürlükte bulunan nizamnamelere uygun olarak muharip vasfı tanınmış olan yabancı ile aynı şartlar dahilinde, telsik veya tekrar tâbiyete alınma talebinde bulunabilir.

Telsik edildiği takdirde, Fransız Tâbiyet Kanununun 81 inci maddesinde derpiş edilmiş olan ehliyetsizliklere tâbi değildir.

Mukavemet Hareketinde çalışmanın hangi şartlar dahilinde isbat edileceği kararname ile tesbit olunacaktır.

Onbirinci Madde. — Bu nizamnamenin hükümleri Cezayir, Guadeloupe, Martinique ve Réunion'da kabili tatbiktir.

Onikinci Madde. — Bu nizamnamenin 4 üncü maddesinde derpiş edilmiş hükümler mahfuz kalmak şartı ile, Müstemlekeler ve Hariciye Vekâletlerine bağlı arazide Fransız tâbiyetinin izafe, iktisap ve kaybına mütedair kararnameler tatbik kabiliyetini muhafaza eder ve usulüne uygun olarak tâdil edilebilir.

Onüçüncü Madde. — Aşağıda tesbit edilen metinler, Adliye Vekili marifeti ile, Fransız Tâbiyet Kanunundan sonra gelmek üzere, hususî bir baskıda neşredileceklerdir:

1° Fransız tâbiyetinin izafe, iktisap ve kaybına müteallik eski kanunlar,

2° Muahedelerde, milletlerarası anlaşmalarda ve âmme makamı muamelelerinde bulunan ve Fransa veya müstemlekeler arazisinde değişiklikler yapan hükümler,

3° Sarih olarak bir tâbiyet değişikliği derpiş eden muahede ve beynelmilel anlaşmaların hükümleri.

4° Müstemlekelerde ve Fransız himaye veya mandası altında bulunan memleketlerde Fransız tâbiyetinin izafe, iktisap ve kaybına müteallik metinler.

Ondördüncü Madde. — Bu nizamname, Fransız Cumhuriyetinin *Resmî Gazetesinde* neşrolunacak ve kanun gibi icra edilecektir.

Paris'te 19.Ekim.1945 tarihinde tanzim edilmiştir.